

Podzim 2012

Říčka

Moudrostí & Informací

Informative Publication for the Czech & Slovak Community

CANADIAN CZECH-SLOVAK BENEVOLENT ASSOCIATION

Established 1913

154 McKenzie Street, Winnipeg, Manitoba R2W 5A2

Tel. 204.589.7483

Milí čtenáři,

omlouvám se, že podzimní Říčka vychází s nemalým zpožděním. Život se začal ubírat jiným směrem a zavál mě až do Edmontonu. Stěhování bylo rychlé a mrzí mě, že jsem se ani nestihla přijít rozloučit do klubu. Vždy je na vše dost času, až do doby, kdy ten čas vlastně není. Díky koloběhu cestování, hledání práce a nového hnízda nebyl pořádně čas na dodělání podzimního čísla, ale věřím, že mi to

nikdo z vás nemá za zlé - krom toho, že jsem se nezastavila na to "pivo", v mém případě limonádu, ale Winnipeg mě neviděl naposledy. Je stále místem, kde bydlí mí nejdražší, kterých se nikdy nevzdám (a kteří se teď určitě baví nad tím, že se mně nikdy nezbaví!)

Užijte si krátký podzim a připravte se na tuhou Winnipežskou zimu. ☺

Lucie

Mikulášská Nadílka

Všechny děti, které byly hodné po celý rok budou odměněny dárkem, který dostanou vyměnou za písničku nebo básničku.

V Neděli 9. 12. 2012 klub bude otevřen ve 3 hodiny odpoledne a Svatý Mikuláš přijde ve 4 hodiny.

Pro děti je připravena zábava a malé pohoštění. Pro rodiče bude otevřen bar a také si budou moci zakoupit pohoštění. Prosíme rodiče, aby přinesli dárky pro děti a měli je viditelně označené jmény.

Děkujeme.

St. Nicholas visit

To all kids who behaved well over the year, St. Nicholas will deliver gifts in exchange for song or poem.

**Sunday, December 9th, 2012
Club will be open at 3pm and
St. Nicholas will arrive at 4 pm.**

We have planned an afternoon filled with fun for kids and parents. There will be a small snack provided for the children. Parents will be able to buy refreshments and drinks from bar.

Parents will have to provide a gift for their children and clearly mark it with their child's name.

Thank you.

Z počítače prezidenta...

V minulé Říčce jsem se rozepsal o blbě náladě na obou stranách Velké Louže. Bylo to kvůli mnoha trpkým událostem, zažitých osobně nebo omílaných v médiích. Trend nevesele pokračuje.

Kdo jen trochu sleduje dění ve vlastech, ví, že korupce v kruzích úřední moci jen bují. Jedna „kauze“ úplatků a „odklánění“ peněz daňových poplatníků následuje druhou a konce to nebere. Unikají miliardy korun a vláda chce utahovat opasek. Důchodcům. Lidé u koryt tam si pořád ještě neuvědomují, že jejich koryta plní daňoví poplatníci. Jsou tedy v prvé řadě odpovědni jim. Glasnost do té odpovědnosti tam ještě demokracie nezavedla. Daňoví poplatníci si ji neumí vydupat.

Naše kauze „dočasné zrušení honorárního konsulátu ve Winnipegu“ spadá do té samé kategorie. Konce to nebere. V minulé Říčce jsem napsal, že „Ředitelka právní a konsulární sekce Ministerstva Zahraničních Věcí odmítá důvod vysvětlit“ (protože MZV dodržuje mezinárodní dohodu o neveřejnosti jednání). Ta samá ředitelka poslala během léta druhý dopis, kde tvrdí, že důvody pro zrušení konsulátu nám již vysvětlila v dopise prvním. Její první dopis četlo mnoho lidí. Nikdo z nich žádné vysvětlení nenašel. Tak se jí ptáme, kdeže to vysvětluje. A dychtivě, i když nevesele, čekáme na odpověď. Snad naivně, ale

snažíme se vydupat glasnost.

Na téhle straně Atlantiku se události přes léto nevyvíjely o moc radostněji. Minulý „Příhovor prezidenta“, (jak toto povídání nazývala bývalá šéfredaktorka Řičky Danka Orihelová) jsem psal večer, čerstvě po nemocniční návštěvě Dr. Evy Sailerové. Eva byla při síle, ale přes morfin očividně v bolestech. Proto ta blbá „místní“ nálada tehdy. Řička ještě nevyšla, a já už věděl, že mnou slibovaná příští návštěva v nemocnici se již neuskuteční...

Většina krajanů netuší, jak velkou díru odchod Evy Sailerové zanechal nejen v místní odbočce, ale i federálním výboru Sdružení. Já sám netušil, jak moc bude Eva postrádaná i jejími kolegy v práci na Universitě. Nikdy o své profesi moc nemluvila. Že i tam byla uznávaná, mi došlo nedávno. Její kolegové z práce uspořádali nemalý obřad, kdy v jednom parčíku slavnostně zasadili dvě vzrostlé lípy a do betonu před lavičkami u nich vložili věnování se jménem a uznáním. To se v areálu University hned nevidí. A to, že vybrali právě lípy, které nejsou v Manitobě tak běžné, mi říká hodně.

Neveselé události léta pokračovaly zprávou, že zemřel bývalý prezident CCBA Jerry Klimeš. Když někdy v roku 1980 přišel s manželkou a dvěma dětmi, pomáhal jsem mu se základní orientací nového imigranta. To vše tehdy ještě z mé osobní angažovanosti v odbočce CSAC (Sdružení) a ne pod hlavičkou CCBA (Klubu). Sdružení tehdy mělo smlouvu o pomoci nově přichozím z Československa s Ministerstvem...

Z počítače prezidenta...

Imigrace Kanady, zatímco CCBA byla organizace důsledně „nepolitická“. Přeložit resumé nově přichozím, nebo pomoc hledat byt, nebo jim půjčit auto na jízdy na zkoušky na řidičák, to byly během komunismu zajisté činy velmi politické.

Jerry se nikdy nestal členem odbočky Sdružení. Tak jako bez výjimky všichni ostatní, kterým bylo pomoheno. Někteří z nich v lágrech nedostali ani dost kvalifikačních „bodů“ a odbočka je na vlastní, a ukázalo se dost velké, finanční riziko „sponzorovala“. Bez toho by v Kanadě nebyli. Pro mne tehdy zářný příklad, Jerry, (jako jeden z mála z této vlny znormalizovaných imigrantů) se stal členem CCBA a pak i během dvou nesouvislých termínů, jejím prezidentem.

Jerry měl energii a nápady na akce. Osobně byl schopný přiložit ruku k dílu, aby zvýšil návštěvnost, od práce za barem i v kuchyni na tradičních zabíjačkách, přes organizování pikniků, dovoz zboží do „Tuzexu“, až po pingpongové turnaje. Nebál se mluvit do mikrofonu, požádat jiné o finanční příspěvek, dobrovolnou práci, a jednat s úřady.

Nebyl jsem tehdy víc než řádový člen Klubu a navštěvoval jen výjimečné akce. Sám nevím co a jak a proč. Víím jen, že Jerry si bohužel dvakrát dokázal vytvořit tak silnou opozici, že ztratil volby na vedení Klubu. Dávno před tím, než já jsem byl naverbován do té samé funkce, Jerry se začal se skupinou svých přátel CCBA vyhýbat. Pivo v polském klubu bylo lepší než Plzeň

v CCBA.

Na Jerryho adresu, ze které bylo rozesláno úmrtní oznámení, jsem poslal jménem CCBA kondolenční email s nabídkou uspořádání vzpomínkového večera v místnostech Klubu. Nabídka zůstala bez odpovědi. Smutné. Přítel mého nepřítele je můj nepřítel, za hrob. I když ten přítel vlastně neví kdo a proč je ten původní nepřítel. Náladu to nepozvedne. Co jsme to za národ?

Tuto otázku jsem položil mému počítači. Dověděl jsem se, že „trpíme absencí národní hrdosti“, že „Češi se nemohou nikdy na ničem dohodnout a vzájemně se podporovat“, že se „bojíme autority úřadů“, že „národní charakteristika vyvolává problematiku zrádovství, kolaborace, špionáže, honění duchů, zavírání nevinných lidí a popravy“, že „české sobectví je nezdravě široce rozšířené“, že „jsme neschopní přistoupit na kompromisy jako základní princip konsenzuální politiky“, to vše do míry, kdy nějaký pisatel vyznává „trýznivý stud za vlastní národ“.

Nahromadit tuto sbírku citátů mi nevezalo dlouho. Google při hledání „české národní povahy“ nevyprodukoval nic pozitivního!

Nějak se nemůžeme povznést nad osobní vepřo-zelo-knedlo. I když sami máme dostatečně plný talíř, závidíme sousedovi jeho větší porci. Nechci připomínat Knedlíkovou válku pavilonu Folkloramy, která tuto smutnou národní charakteristiku ilustrovala v plné míře.

V moři důvodů pro blbou náladu by se dalo lehce utonout. Můj osobní...

Z počítače prezidenta...

Naštěstí CCBA v moři blbé nálady je malý ostrůvek naděje. Na půdě Klubu se podařilo nastolit atmosféru volnosti, rovnosti a bratrství, (abych si půjčil transparent z obrázku). Jestli jste jedni z těch, co se Klubu kvůli někomu nebo něčemu vyhýbají, dejte mi vědět. Pravděpodobně se jedná o situaci, která opravit jde.

Připravujeme plán akcí na příští rok v rámci 100 letého výročí založení CCBA. Rádi bychom důstojně oslavili kulaté narozeniny nejstarší etnické organizace v západní Kanadě. Přiložte ruku k dílu a přestaňte přešlapovat vodu v moři blbé nálady.

recept na situaci je se snažit opravit situaci, kde to jde (opakovaná žádost o hlasnost na MZV, kondolenci pro Jerryho) a přijmout situaci, která ovlivnit nejde.

Joe Dobrovolný
CCBA president

Historie Kanadské Česko Slovenské Podpůrné Jednoty - Prvých 50 let

Není psáno na těch omšelých listech původní jednatelské knihy, zda polární záře měla svůj stín, či jaro se otevíralo pod září slunce, či ještě zima měla svůj zákon v prostorách Manitoby, když se naši krajané sešli, aby ustavili svoji národní a pomocnou organizaci.

Víme však, že již nejméně 30 let před založením této organizace, přijížděli do těchto končin jednotliví naši lidé, usazovali se ponejvíce na prériích, zakládali farmy anebo se usídlili ve Winnipegu. V té době byl Winnipeg malé město s blátivými ulicemi, obklopené křovinami a bahnisky. Nebylo mnoho možností vybírat si nějakou zábavu a proto naši první krajané sáhli ku svépomoci. Scházeli se na rodinné návštěvy,

jedni k druhým na kávu nebo na čaj. Domluvili si vždy dopředu, kde se sejdou příště a hudby milující si utvořili hudební kroužek. Jest to příznačné, kam vkročí Čech, jest to muzikant. A tak máme první skromný záznam, že již roku 1907 zde ve Winnipegu bylo české hudební těleso, které koncertovalo na různých místech a sklízelo úspěchy. Při krajanských besedách, konaných po sousedsku, bez programu, debatovalo se již tehdy o založení nějaké svépomocné organizace. Myšlenka se ujala a každý ji přijal za vlastní. A tak přišel 27. duben L. P. 1913, kdy se sešlo 70 osob, z nichž 54 se stalo zakládajícími členy Česko-Slovenské Podpůrné Jednoty ve Winnipegu.

Historie Kanadské Česko Slovenské Podpůrné Jednoty - Prvých 50 let

Zakládající členové si odhlasovali stanovy a dali si za úkol: spojit všechny řádné občany, česky a slovensky mluvící ku vzájemnému podporování v případě nemoci a úmrtí; pořádat vzdělávací přednášky, podporovat národní podniky, zejména školy, založit knihovnu k poučení a povznesení členů a pěstovat mateřskou řeč. Zároveň doplnili, že v případě rozpadnutí se spolku, jmění nechá se rozděleno, polovina na Matici Školskou a druhá polovina vdovám a sirotkům po zesnulých členech. Ustavující schůze ČSPJ byla ukončena dobrovolnou sbírkou, která vynesla \$9.20, určených na počáteční výdaje. Rozcházející se členové si v duchu a v srdcích slibovali, že v práci vytrvají a od díla započatého neutečou.

Od té doby mívali pak měsíční schůze, přijímali nové členy, konali společné výlety a pospolu vzpomínali na svoje rodné kraje. Měli však také počáteční potíže; mnozí zapomínali platit členské příspěvky a jiní předpovídali zánik započatého díla a opustili Jednotu, i když bezdůvodně. Těch, kterým byl svěřen "velitelský můstek" se však malomyslnost netýkala. Měli i nadále snahu vdechnout život do slov psaných stanov a již plánovali, jak získat vlastní budovu, kde by se scházeli, kde by konali svoje schůze, měli svá Svatováclavská posvícení, svatby a kde by mohli důstojně vzpomínati slavných národních dnů. Neznámí, českou řečí mluvící lidé, prostých srdcí a tvrdých pracovitých rukou, mající to,

co hory pronáší - víru v Boha a víru v sebe. Snaha o spolkový dům byla však zatlačena do pozadí vypuknutím první světové války. Nová Myšlenka - utvoření svobodného národního státu země království českého a země slovenské - byla ve Winnipegu horečně sledována a podporována. Zprávy přicházely z Chicaga, kde tamnější Národní Sdružení a Národní Svaz českých katolíků spolu se Slovenskou Ligou utvořily "Československou Národní Radu Americkou", která se zásadně a jednotně postavila za ustavení Československé Republiky.

Krajané ve Winnipegu, pocházející z českých kmenů, z rodin v polské Komorovce a z českého Darovaru v Jugoslávii si dobrovolně ukládají daně, osobní, spolkové, daně z podniků a zábav - často "vdoviny groše", jen aby mohli pomoci společné věci, nejen morálně ale i finančně. Epocha velké činnosti krajanského života v Kanadě a Spojených Státech, v těchto letech, byla korunována úspěchem onoho velkého, téměř posvátného 28. října 1918, prohlášením svobodné Československé Republiky. Hlas českých a slovenských srdcí, přes vzdálenost krajů, přes různé životní podmínky, přes rodinné pohody i tragédie se slil v jeden mohutný proud společné radosti.

V té době byl Winnipeg již známý v krajanských kruzích na americkém kontinentu, poněvadž v něm byl založen český pluk Bohemian Detachment 223 R.D. Batt. C.E.F., do něhož se

Historie Kanadské Česko Slovenské Podpůrné Jednoty - Prvých 50 let

přihlásili dobrovolníci z celé Kanady a Spojených Států, aby společně bojovali později na evropských bojištích. Krajané z Winnipegu po celou válku podporovali "své" vojáky věcnými i peněžitými dary, a ať přišli z Chicaga, Baltimore či Texasu, všichni byli krajanými rodinami přijati za vlastní.

V době, kdy se národ doma, ve středu Evropy, radoval ze svobody, členové ČSPJ se rozhodli zakoupit vlastní "dům". Nebyl to ještě Národní dům, ale stará budova, která čekala, že z ní krajanová obětavost Národní dům vytvoří. Sami pod tíhou vlastních starostí existenčních, rodinných a sociálních, odvážili se uvést myšlenku dobrovolných darů a upisování podílů pro Národní dům. A že to nebyla jen myšlenka několika jednotlivců, ale společná myšlenka všech, dokázal úspěch prvního dne, kdy 45 členů darovalo přes 700 dolarů a upsalo 3.480 dolarů v podílech. Současně si všichni odhlasovali a dali do zápisu, že nebudou žádat, z peněz vložených do podílu úroku a že si nebudou činit nároků na majetek z podílů získaný. Podobného činu byla schopna pouze srdce krajanová, vědomá si své národní pospolitosti a odpovědnosti před svým národem a Boží tváří.

V době, kdy sami přinášeli tak velké osobní oběti, požádali členové ČSPJ krajanové v Kanadě a Americe o pomoc. Snaha se však setkala s neúspěchem a pouhých 17 dolarů bylo darováno v odpověď na výzvu. Možná, že tento

zdánlivý neúspěch měl dobrou stránku. Zocelil členy ve snaze; spolehli se jen na sebe a na své úsilí.

V následujících zápisech se dovídáme o případech porouchané ručnice a kornoutků na zmrzlinu. Na jednom z výletů se při střelení porouchala ručnice. Člen, který ručnici původně propůjčil, chtěl za ni náhradu. Spolek ustavil komisi a ta rozhodla, že ručnice vyžaduje jen malou opravu, kterou bratr Blahník sám provede. Na dalším výletě zůstalo asi tucet neprodaných kornoutků na zmrzlinu. O kornoutcích se jednalo ve dvou členských schůzích a nakonec bylo rozhodnuto, že se uschovejí do příštího spolkového výletu - který se konal příští léto.

Z těchto případů vidíme, jak úzkostlivě bylo stráženo spolkové jmění a majetek. Na druhé straně, nacházíme v dalších zápisech, nesmírnou velkorysost prostých krajanových srdcí, při udělování darů těm, kteří pomoci potřebovali: válečným sirotkům v Joanenum, Matici Školské, Červenému Kříži, polské Komoruvce, ukrajinským studentům a mnohým jednotlivcům, kteří buď prošli Winnipegem anebo si poslali prosebné psaní.

Velkým svátkem celé krajanové rodiny byl den, kdy se ve vlastním domě odbývala první svatba. Byla to svatba tehdejšího předsedy bratra Leo Dvořáka v roce 1920. Poválečná léta byla plná radosti a klidné práce. Činnost se slibně rozrůstala a v roce 1936 bylo již možno započít

Historie Kanadské Česko Slovenské Podpůrné Jednoty - Prvých 50 let

s vyplácením upsaných podílů těm, kteří o to požádali a zanedlouho i všem ostatním.

Ale zanedlouho přišla nešťastná léta 1938 – 39, která opět probudila krajanský živel k činům, které jsou tak příznačné našemu národnímu bytí. Opět se stává to nepopsatelné, národní, to co je v srdcích našich lidí. Když doba dovolí, dovedou se bezstarostně radovat, ale když je třeba, dokáží celé své já dát do služeb, které hraničí s hrdinstvím. A tak mladí odcházejí dobrovolně bojovat za mír a starší se zapojují do různých pomocných složek kanadských a národnostních. I ženy a matky se připojují a vytvářejí šicí kroužek. A z výnosu prodeje ručních prací přispívají na osvobození. Winnipeg, ačkoliv vždy odkázán sám na sebe, měl vždy krásné výsledky obětavé národní práce. A tak i doba druhé světové války je zapsaná v krajanských dějinách zlatým písmem. Snad sudičky napsaly do vínku ČSPJ: "Cesta Vaše bude dlážděna obětmi a prací bez odměny. Mějte vždy dobrou snahu poctivě sloužit Jednotě a jeden druhému.

Bude vždy ku cti Jednotě, která si před léty jednoduchými slovy vyjádřila svoje

stanovy, že je poctivou prací a věřícím srdcem dokázala smyslově naplnit. Dnes je již nová generace vázána daleko víc rozumově k nové zemi a těžko se dokáže stejným způsobem obětovat společné věci. Jména těch obětavých prvních lodivodů zůstanou pro náš krajanský život nezapomenutelná: F. Dojáček, V. Pátek, V. Moravec, J. Sternat, J. Ruml, E. Adámek, J. Wese-lák a řada dalších.

Naše výročí není jen záležitostí místní těch, jejichž jména jsou zapsána v seznamu členů, ale záležitostí celé naší národní složky. Tak jak tomu bylo za první světové války, kdy krajanský Winnipeg bojoval pro československou věc a za druhé světové války, kdy československý Winnipeg obstál v další těžké zkoušce, musíme i my dnes pamatovati na naši vzdálenou vlast. Musíme si připomínat její úděl, její utrpení, její duchovní a hmotné ponížení a opět dle psaných i nepsaných zákonů svých stanov jí pomáhat. Jsme následovníky zakladatelů naší organizace a jsme povinni jim vzdát svůj dík a říci jim, že jejich plány a závazky považujeme i nadále za své – jak nám určil čas a osud.

Adolf K. Wenzbauer

You are receiving this magazine without subscription. Should you like to be cut from our distribution list, please let us know. Your financial donations are gratefully accepted and appreciated. We would also appreciate if you could send us changes to your address, phone number and e-mail, so we can keep our master list up-to-date.

(send information to publicrelations@czechslovakbenevolentassoc.ca)

or leave a voice message at the klub.

CCBA Membership 2012 (as of October 15th 2012) *(Members in good standing New, Renewed and Honorary)*

Adamec, Blažena	Haverda, Slávka	Matejicka, Anna	Samek, Philip
Alexy, Julius	Hawords, Emily	Matoušek, Vojta	Samek, Tereza
Alexy, Lubica	Hladík, Eva	McDonald, Alice	Sichler, Marie
Alexy, Adam	Hladík, Marcela	McGregor, Catherine	Sichler, Jiří
Atnikov, Katrin	Hladík, Vaclav	Mucska, Miro	Silha, Dr. Dagmar
Atnikov, Frank	Hlas, Vladimír	Mucska, Alena	Silha, Dr. Josef
Bačík, Helena	Hudkovič Štefan	Mucska, Andrea	Singer, Frank
Bačík, Karol	Hudkovič Ria	Mucska, Marcel	Skácel, Josef
Bačík, Marcela	Jančar, Vaclav	Muller, Michal	Slávik, Mária
Beňadik, Kazo	Jančar, Iva	Muller, Iveta	Šnobl, Josef
Beňadik, Gabi	Jančar, Standa	Nemeček, Anna	Španihel, Dr. Josef
Beňadik, David	Jansen, Dr. Arno	Nemeček, Roman	Staub, Donna
Beňadik, Martin	Januška, Anna	Novotny, Olga	Štedronský, Tonda
Bohna, Fred	Januška, Jozef	Novotny, Viktor	Štedronský, Marcela
Breuer, Eva	Jaterka, Martina	Orihel, Jan	Štedronský, Anthony
Breuer, Peter	Jersak, Lloyd	Orihel, Danka	Štelsovský, Helena
Buček, Magda	Ježík, Tonka	Orihel, Jane	Stracený, Eva
Bulandra, Karel	Juli, Evžen	Orihel, Dianne	Stracený, Charles
Bulandra, Emilia	Jurkovič, Fred	Pačín, Dr. Alojz	Stracený, Kurt
Campbell, Kim	Kadlec, Eva	Pačín, Soňa	Toffler, Dr. Milada
Cech-Manek, Paul	Koke, Helen	Palička, Karol	Toffler, Dr. Ivan
Chaloupka, Jarka	Koke, Robert	Palička, Jarka	Trojanová, Ema
Chytrý, Milan	Kopecký, Daryl	Pešík, Václav	Turčinek, Joseph
Císař, Josef	Kováč, Zuzka	Pešík, Jana	Valko, Maria
Dobrovolný, Joe	Křiž, Frank	Petraková, Marketa	Vaňek, Eva
Dobrovolný, Betty	Kubiček, Ján	Plocek, Evgenia	Vido, Blažena
Drexlerová, Eva	Kuczera, Anna	Pokus, Ivan	Wagner, Irena
Dušánek, Helena	Kun, Vilém	Pokus, Maria	Walls, Mary Anne
Dvořák, Miroslava	Kun, Jiřina	Polcyn, Charles	Wenzel, Bob
Forgo, Linda	Kurinsky, Milan	Pražák, Vince	Wenzel, Jana
Gervais, Hana	Kurinsky-Hrdličková, Lívia	Pražák, Vera	Winter, Marta
Goba, Henry	Macek Josef	Prochazka, Liba	Zahradník, Jaromír
Gogela, Jerry	Machovec, Elsie	Randa, Drahomira	Zahradník, Hazel
Gogela, Misha	Majersky, Giselle	Ratz, Brian	Zhaňel, Henrietta
Gretchen, Monika	Majersky, Jan	Ratz, Jarka	Žitek, Milada
Hallama, Agnes	Marcinco, Miki	Rýdži, Timotej	Žitek, George
Hallama, Mildred	Marcinco, Marika	Ryšlavý, Frank	Žitek, Beverly
Hamrl, Luboš	Markiw, Emily	Samek, Jaromir	
Haverda, Ernest	Matejicka, Jan	Samek, Michaela	

A heartfelt thank you to all members of

Canadian Czech and Slovak Benevolent Association

for renewing their membership. We also would like to welcome new members. We hope, you will enjoy the club facilities and find new friendships. Thank you all for your continued support and generosity. Please encourage your friends to join and support our organization – organization is people – it's us collectively.

Toto léto jsem měla skvělou příležitost jet do České republiky na Kurz češtiny pro krajany v Dobrušce pořádaný Univerzitou Karlovou v Praze. Studium bylo hrazeno stipendiem, na které mají nárok vybraní účastníci, kteří splní potřebné podmínky. Stipendium mi pokrylo ubytování, výuku, stravu a částečně i cestu do ČR.

V kurzu bylo celkem 63 lidí ve věku od 18 do 86 let. Většina účastníků měla české kořeny, ale byli tam i ti, kteří se zkrátka jen chtěli naučit český jazyk, třeba kvůli práci nebo ze zájmu o tuto řeč. Měla jsem zde možnost potkat lidi z celého světa, ať už z Argentiny, Brazílie, Ameriky, Dánska, Švýcarska, Běloruska, Tunisu, Ruska, Chorvatska a mnoha dalších. Čtrnáct studentů se kurzu zúčastnilo více než jednou, byla zde dokonce paní, která přijela již po čtrnácté. Při své první účasti prý neuměla česky vůbec a letos už mluvila velmi dobře.

• Začátek kurzu

Sraz všech účastníků byl na konci července v Praze, odkud jsme společně odcestovali do Dobrušky, do vzdělávacího centra Univerzity Karlovy, kde jsme byli ubytováni a kde probíhalo i vyučování. Na úplném začátku jsme museli napsat rozřadovací testy, které měly čtyři části: porozumění čtenému textu, gramatika, poslech a rozhovor. Na základě výsledků jsme byli rozřídění do šesti tříd. Já jsem byla zařazena do oranžové třídy, což byla ta nejvyšší úroveň - takzvaně "Velmi pokročilí". Spolu se mnou zde

byli například Chorvaté, pro které je čeština přeci jen o něco jednodušší.

• Jak to probíhalo

Teď vám popíšu typický den tohoto kurzu. Ráno od 7.15 do 8.15 byla snídaně formou bufetu (šunka, sýr, pečivo, vajíčka, párky, palačinky...). Poté, v 8.20, začínal první blok výuky. Ten trval do 11.30 a obsahoval jednu pauzu. Všichni jsme dostali učebnici češtiny a každý den jsme zvládli jednu lekci. Učili jsme se pravidla českého pravopisu, poslouchali výklad lektorů a napsali mnoho diktátů, které pro mě byli opravdu těžké. Kurz se však neskládal jen z "obyčejného" učení jazyka, ale měli jsme možnost zaspívat si i české písničky a navštívit semináře o české historii a politice. O půl dvanácté byl oběd, který byl pro mě osobně velice zajímavý, protože jsme šli do školní jídelny, kde jsme dostali typické české jídlo, které jsme si vždy den předtím vybrali z nabídky tří menu. Mohla jsme tak ochutnat například svíčkovou, guláš, nebo řízek. K tomu jsme dostali i polévku, salát a nakonec dezert. Myslím, že něco podobného na kanadských školách rozhodně chybí. Po obědě následoval buď další čtyřhodinový set výuky, nebo se jelo na výlet. Během těchto výletů jsme se samozřejmě také učili češtinu, ovšem v praxi nebo formou soutěží. A kde všude jsme byli? Tak třeba na exkurzi v pivovaru Primátor v Náchodě, v Babiččině údolí, v Teplicko-Adršpašských skalách, v Polsku či v různých městech a vesnicích v okolí Dobrušky. Na výletech

jsme večereli všichni společně v restauracích a na jídlo jsme dostávali stravenky.

• *Noví přátelé*

Velkým zážitkem pro mě byl tak zvaný Večer národů, který se konal každé úterý a během nějž student vždy představil zemi, ze které přijel, tedy její zvyky, vlajku, hymnu atd. Jeden z večerů jsme se také mohli naučit české tance. A co mi tato zkušenost dala? Do kurzu jsem se přihlásila proto, abych poznala českou kulturu země mých

rodičů a abych se naučila lépe číst a psát v češtině. To vše se mi splnilo, navíc jsem potkala spoustu zajímavých nových lidí a získala přátele z celého světa, kteří mají stejný zájem jako já: poznat českou zemi, české kořeny a zdokonalit se v češtině. Pokud myslíte, že byste něco takového chtěli zažít i vy, velmi vám tento Kurz češtiny pro krajaný v Dobrušce doporučuji, já osobně jsem opravdu šťastná, že jsem se ho zúčastnila.

Teresa Samková

POZVÁNÍ NA MŠI SVATOU

k památce našich zesnulých

V sobotu 3. NOVEMBRA 2012 v 11:00 hod.

*bude sloužit omšu za našich zesnulých
otec Ján Spyryka v slovenčine s anglickou kázňou
v kostole St. Joseph the Worker, 505 Brewster Street - Transcona
- turn left from Regent Avenue to Brewster Street located
...just 1 block East from Regent/Plessis intersection.*

Ve středu večer 14. NOVEMBRA 2012 v 6:30 hod.

*Father Libor Švorčík z Toronto bude sloužit mši svatou,
v kostele Our Lady of Perpetual Help, 4588 Roblin Boulevard - Charleswood.
(Kostel se nachází v klínu, kde končí Grant Ave. a sbíhá se do Roblin Bly.
Od Assiniboine Parku dále po Roblinu tak 2 km. Nebo po Grantu kde končí.)
Kostel bude otevřen před mší (možnost zpovědi).
Všichni krajané jsou srdečně vítáni.
Po mši se sejdeme při kávě a zákusku u Kunů, 369 Lynbrook Dr.
na besedě s přáteli a Fatherem Liborem.*

“Radosť vládnúť tomuto národu”

Ryba, jedlo žobrákov, ako sa niekedy na bratislavskom trhovisku hovorilo, sa stala luxusnou lahôdkou. Kura-cie zadky, ktoré sme hádzali psom, sa začali predávať s kúskom chrbta v honosnom balení s hrabákmi a krkami ako delikatesa. Kvalitnú vodu z vodo-vodu sme vymenili za sladké presýtené žbrndy. Rohlíky sa scvrkli o polovicu, kyslé mlieko sa nedá doma vyrobiť, pretože vznikne jedna smradľavá odporne zapáchajúca tekutina, ktorú udržíte v ústach len dovtedy, kým ju rýchlo nevyplujete, a to kamkoľvek! Všetko, čo bolo kedysi naozaj dobré, čo malo svoju hodnotu-tradíciu, sme vlastne vymenili za drahé šmejdy v načačkanom obale. Sú tu aj dobré veci. Lenže, čím ďalej tým je ich menej a treba ich poriadne dlho hľadať. Hľadať, premýšľať, čítať nečitateľné návody a obsahy, ktoré nemáme šancu vidieť, ak sme si nepribalili lupu. Ulice sa nám zaplnili Bratislavčanmi z Číny, Thajwanu či Vietnamu. Cez reklamy si nevidíme špičku nosa. Chodníky a prechody sú plné stojacich áut.

Exekútor dopisuje adresu a správca domu hádže do schránky vyúčtovanie s tučným nedoplatkom. Žijeme v pomyselnom blahobyte. Máme dva aj tri tele-fóny, internet, televíziu, domáce kino, DVD, PC a stále nám niečo chýba.

Zákazy, príkazy, nariadenia, poučenia, ktorým už človek pres-táva rozumieť a vyznať sa v nich je priam nemožné. Kamery nás sledu-jú na každom kroku. Kdekoľvek sa pohneme, sme pod kontrolou. Všetko je evidované, zaznamenané a to všetko

pre našu “bezpečnosť.” Každá správa, každá pošta, každý telefonát, každá platba, každý mail, každý, niekedy veľmi súkromný pohyb, je pod orga-nizovaným dohľadom. Kedykoľvek sa dá vybrať z archívu ako zbraň, ktorá je pripravená na okamžité použitie proti nám. Zaujímavé je, že aj pri takomto špicľovaní dochádza k trestným činom, o akých som nemal v minulosti ani po-tuchy. Drogy, prepady, násilie, výpal-níctvo, vraždy, sa stali bežným spriev-odným javom tejto “slobodnej” doby. Zbavujeme sa vlastnej identity, pretože súhlasíme so všetkým, čo po nás rôzne inštitúcie, ako banky, mobilní operáto-ri a pod., požadujú. Môžeme vidieť oči bezdomovca, ktorý sa určite na ulici nenarodil. Môžeme vidieť žobrákov, ako im trčia nohy z kontajnera, aby sa natiahli za prázdnu fľašou, či noble-sné hotely pre psov aj s vlastnou webo-vou stránkou, lekárom a kaderníkom. Môžeme sledovať zložité operácie svo-jich psích miláčikov priamo na inter-nete. A ak sa nám náhodou náš drahý psík stratí, okamžite sa oňho postarajú v útulku aj s lekárskou starostlivosťou. Ak sa však ocitne na ulici človek, neza-kopne oňho ani pes. Stávame sa číslom daňového úradu či sociálnej poisťovne. Kde sa podeli hodnoty, kde je vlastná podstata človečenstva? Kde je niečo viac, ako len strohé konštatovanie? Hrôza, čo sa tu udialo za tých dvadsať rokov.

Vytratila sa láska, porozumenie, ľudskosť, tolerancia, teplo rúk, sklon pred šedinami.

Nepoznáme suseda, nevieme aký plat

má vlastná žena či muž. Nesmieme dať po zadku vlastnému dieťaťu ak nechceme mať problémy s úradmi. Sledujeme stupídne, nehodnotné, až deštruktívne pôsobiace televízne stanice, kde seriály bez konca nahradzujú kultúrne vyžitie určitej skupine nevedomých a možno aj nevidomých ľudí. Ale čo ta druhá polovica? Nemá šancu fungovať dôstojne, bez toho aby jej boli podsúvané podobné stupídnosti? Ak je toho málo, môžeme si pozrieť Superstar a tam nás pošlú verejne do riti aj s posmešným komentárom. Nádhera a vďaka, za ten kultúrny a hodnotný zážitok, ktorý nám za lacný peniaz podsúvajú ako duševným mrzákom, niektoré televízie. Nehovoriac, aké celebrity tam má možnosť človek vidieť. Kde že by mali na nich takí umelci, ako p. Króner, Dibarbora, Huba. atp., čo sa celý život usilovali, aby predviedli ten najlepší herecký-umelecký výkon, aby zanechali v divákovi ozajstný zážitok. Rozdiel je len v tom, že títo herci s umením žili celý svoj život. Žili pre umenie a srdcom umenie tvorili.

Kupujeme cigarety, ktoré nám zakázali fajčiť tam, kde sa fajčiť vždy mohli. Okrádajú nás ako malé deti na piesočku a z každej predanej krabičky nám jednu-dve vytiahnu už ešte pred predajom. K lekárskej chodíme s platobnou kartou, alebo s peňaženkou v ruke. Bavíme sa ako roboti, keď jeden rozpráva o živote a druhý hľadí do počítača. Formulky, nacvičené frázy, ktoré nemajú s našim ozajstným ľudským vnútrom a presvedčením nič spoločného. Letákmi, ktorými sú

upchané vchody bytoviek, nás lákajú do obchodov. Dobré nás neprosia, aby sme nakúpili len u nich. Keď sme však zaplatili “u nich”, nestačíme sa diviť, ako musíme kmitať a hádzať svoj nákup do tašky. Hneď je jasné, kto je tu pánom a kde ich zdvorilosť skončila. Môžeme povedať svoj názor. Slobodne, demokraticky sa aj vyjadriť. No, k čomu to je, keď to nie je nič platné! Žijeme v neustálom strese a napätí. Nikto z nás si nie je istý zajtrajškom. Je len pár jedincov, ktorým je to jedno a tí žijú aj tak mimo nás a v anonymite. Nie som sám, komu to všetko už začalo vadiť. Niekde sa stala chyba-veľká chyba, ktorej náprava bude trvať veľmi dlho. Svet ochorel a mi v snahe uplatniť sa, sme ochoreli s ním!

Socializmus nebol dobrý, ale takáto demokracia, nie je o nič lepšia. Možno až nástup duševných chorôb, depresii, samovrážd, naštartuje proces triedenia, ktorý nás položí na kolenná, keď to už prestaneme zvládať. A čo ďalej? Mám dosť slobody tohto typu, slobody, ktorá so slobodou nemá nič spoločného. Slobody, ktorú si nedokážeme užívať, pretože je viac proti nám ako pre nás. Je tak oklieštená zákonmi a právami tých druhých, že je v podstate otvorená nepravosti, zločinu, podvodom, že jej existencia mi pripadá ako aura. Kdesi je, ale nevidím ju. Je mimo mňa.

Želám si stretnúť človeka - priateľa. Chcem sa ráno prebudiť a celým srdcom sa tešiť novému dňu. Chcem mať okolo seba úprimných ľudí, ako tomu bolo voľakedy. Chcem stretnúť

Dinner and Movie

Vstupné - Tickets: Členové - Members \$12, Ostatní - Other \$17

Vstupenky si zajistíte u

Gizky Majerskej

na čísle 204-957-7515

nebo přes e-mail majersky@shaw.ca

Reserve your tickets by contacting

Giselle Majersky

Telephone 204-957-7515

or e-mail majersky@shaw.ca

Občanský průkaz / Identity Card

English Subtitles available

Komédie/Drama Česko/Slovensko

Comedy/Drama Czech rep. /Slovakia

So. 24. Listopadu. 2012 v 18 hod.

Sat. November 24th 2012 at 6 PM

Hořká komedie režiséra Ondřeje Trojana *Občanský průkaz* na motivy stejnojmenné knihy Petra Šabacha sleduje osudy čtveřice dospívajících mladíků, jejich přátel, lásek a rodičů od okamžiku, kdy v patnácti letech dostanou občanský průkaz, až do chvíle, kdy se v osmnácti snaží uniknout vojně a pokoušejí se získat modrou knížku. Petr, Aleš, Popelka a Míťa dospívají v sedmdesátých letech, v době, kdy vyjít na ulici bez občanského průkazu znamenalo koledovat si o průšvih, a kdy povinná vojenská služba byla pro mnohé tím největším strašákem. Každý po svém i společně se snaží neztratit v totalitním státě zdravý rozum a smysl pro humor, ale také nezadat si s režimem. Prožívají řadu epizod, některé jsou úsměvné s nádechem absurdní grotesky, jiné dramatické a fatální. *Občanský průkaz* vypráví o tom zvláštním životním období, kdy dětství zvolna přechází v dospělost, a tahle cesta v každé době vede skrz bourání konformismu a rodičovských ideálů, revoltu vůči společnosti, hledání a nalézání sebeúcty. Tehdy stejně jako dnes...

Muzika / Music

English Subtitles available

Komédie / Drama / Romantický

Slovensko / Německo, 2007

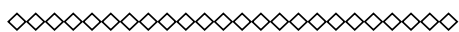
Comedy / Drama / Romance

Slovakia / Germany, 2007

So. 27. Října 2012 v 18 hod.

Sat. October 27th 2012 at 6 PM

Neďaleko veľkého mesta, niekoľko krokov od hraníc s nepriateľskou kapitalistickou krajinou v zapadákově, z ktorého cesty nevedú nikam len späť, sa začína veselý a trochu čierny príbeh o chlapíkovi, ktorý dúfal, že hudba mu pomôže z kaluže, ale namiesto toho vyváľa hudbu v blate. Bude to aj príbeh o jeho rovesníkoch, priateľoch, túžbach a snoch o slobode, ktorá bola v Československu na rozhraní sedemdesiatych a osemdesiatych rokov jednou z najvzácnejších, najlepšie strážených a najmenej dostupných hodnôt. Je to aj príbeh mladých ľudí, ktorí sa trápia s vlastnými životmi, s láskou, žiarlivosťou, pokušením. Narážajú na obmedzenia doby, v ktorej boli banány úzkym profilom a cesta za Západ nespľniteľný sen. Doby, v ktorej o všetkom rozhodovali členovia jedinej strany a v ktorej donášači informovali aj o tom, že kotoľník hráva na saxofóne americkú muziku.

V sále KČSPJ - At CCSBA hall

Svet Spomienok:

• **5. August 2012** – Svet si pripomína 50. Výročie smrti hviezdnej Marilyn Monroe. Marilyn chcela byť viac než sex symbol. O smrti americkej herečky sa dodnes diskutuje viac ako o jej živote. Slávnú herečku a modelku dodnes označujú za jeden z najväčších sex symbolov v histórii Hollywoodu. Svojimi blond vlasmi, krásnym telom, zmyselným pohľadom a spôsobom vyjadrovania bola veľkým idolom žien a snom miliónov mužov.

• **29. Augusta 2012** - 74. výročie úmrtia Andreja Hlinku (prezývaný "otec národa") - Andreja Hlinku možno hodnotiť ako osobnosť s mimoriadnou charizmou. Bol nielen presvedčeným katolíkom, ale aj slovenským národovcom. Do svojho politického programu ako prvý zakomponoval autonómiu Slovenska a až do svojej smrti za ňu bojoval. Za svoje národné cítenie bol aj prenasledovaný, sedel vo väzení. Svoje životné krédo zhrnul v slovách: "Za Boha život, za národ slobodu!"

• **7. Septembra 2012** - Hokejový svet si dnes pripomína leteckú tragédiu, pri ktorej presne pred rokom zahynuli členovia hokejového tímu Lokomotív Jaroslav spolu s naším kapitánom Pavlom Demitrom. Dňa 9. mája 2011 ukončil po domácich Majstrovstvách sveta svoju reprezentačnú kariéru. V srdciach všetkých hokejových fanúšikov navždy ostane zapísané číslo 38, ktoré symbolizovalo nie len skvelého hráča ale taktiež vynikajúceho človeka a oddaného manžela. Česť jeho pamiatke.

• **12. septembra 2012** v Prahe nečakane zomrel český herec Radoslav Brzobohatý. Vo štvrtok 13-teho Septembra by sa dožil 80. narodenín. V médiách sa ako príčina smrti skloňuje zlyhanie srdca. Rodák zo slovenských Vrútok pochádzal z hudobnej a námorníckej rodiny. More miloval jeho otec a starý otec, on ich však nenasledoval a radšej sa venoval knihám. Mal blízko k Slovensku. Po štúdiách na pražskej DAMU nakoniec zakotvil v Divadle na Vinohradoch, kde zostal viac ako 30 rokov. V roku 2004 s manželkou Hanou Gregorovou založili Divadlo Radka Brzobohatého. Brzobohatý sa oženil tri razy, pričom si vždy vybral za ženu herečku. S prvou manželkou - Jarmilou Kolářovou mal dcéru Radanu, druhý raz sa oženil so spomínanou Bohdalovou a tretia manželka Hana Gregorová mu porodila syna Ondřeja. Prvú veľkú vlnu popularity Brzobohatému priniesla rola Martina Edena v televíznej adaptácii románu Jacka Londona Cesta řeky k moři (1966). V 60. rokoch minulého storočia zažiaril aj v komédii Ladislava Rychmana Dáma na kolejičkách (1966) či vo vojnovej snímke Martina Friča Hvězda zvaná Pelyněk. Diváci a diváčky si ho môžu pamätať aj z populárneho seriálu F. L. Věk (1970). On sám za svoje najväčšie úspechy považoval výkony vo filmoch Atentát (1964), Ucho (1970) a Všichni dobří rodáci (1968). Jeho posledným filmom v kariére bola komédia Vrásky z lásky (2012) v réžii Jiřího Stracha, v ktorej si zahral po boku exmanželky Jiřiny Bohdalovej.

Z každého rožku trošku

• 4. October 2012 – 250. výročie narodenia Antona Bernoláka, bol nepochitickou osobnosťou s celonárodným a nadnárodným významom. A. Bernolák predstavoval prvú etapu slovenského narodno-emancipačného procesu (1780-182). Cieľavedomé a uvážené siahol po živom jazyku svojho národa;

Jeho šesť-dielny slovník zrovnoprávnil slovenčinu s inými jazykmi. Generácia "berňolákovcov" začala tento jazyk v uzákonenej podobe (1787) používať ako spisovný jazyk, ktorý sa stal nezastupiteľným prostriedkom pre kultúrne, sociálne a hospodárske povznesenie Slovákov.

Svet kuriozít :

Do Knihy Slovenských rekordov na prvom Staromestskom Beerfeste v Bratislave pribudol ďalší zápis. Na podujatí, ktoré vyvrcholilo v piatok 28. Septembra 2012 o 12:00 na Hviezdoslavovom námestí, sa totiž uskutočnil prípitok s najväčším počtom druhov pív pod názvom Najpriateľskejší prípitok s pivom. Pivo v plechovkách a fľašiach i čapované pivo ponúкло desať pivovarov, pričom na prípitok sa použilo presne 61 druhov tohto nápoja. Zastúpenie malo Slovensko, Česká republika, Nemecko a Holandsko. Po spočítaní všetkých druhov pív nápoje rozniesli medzi návštevníkov festivalu a na pokyn moderátora si všetci pripili.

Svet pranostik: JESEN

- Keď si sedliak hľadá v októbri kabanicu, neuvidí potom na jar húsenicu.
- Neprijde-li sníh na Vše sväté v noci, príjde o svätém Martině se vši mocí.
- Studený november - zelený máj.

Check out in Winnipeg:

• **The Manitoba Museum** opened its newest exhibition: **Dinosaurs Unearthed**. The exhibition combines the latest scientific research with state of the art with life-sized animatronic dinosaurs. The **Planetarium** has new technology that can transport you to places you've never been before - in 3D - with a new digital projector called Digistar 5 - most powerful planetarium system in the world.

www.manitobamuseum.ca/main/

• **Museum for human rights** - The 1,670th and the last piece of glass was installed on the structure on September 20th, 2012. The tip of the Tower of Hope's glass spire, at 100 metres, is 24 metres taller than Manitoba's Golden Boy and reaches 76 metres. The concentration is now on completing the 47,000 square feet of exhibition space. See more at www.humanrightsmuseum.ca

• **The Winnipeg Art Gallery** is Canada's oldest civic art gallery as it celebrates its 100th anniversary from September 2012 through August 2013. The collection includes European and Canadian art, contemporary works, photographs, decorative art, Inuit art and more. It also houses a great gift shop worth visiting. www.wag.ca

• **Art Expo** is Manitoba's most exciting art show and sale. This juried sale is held annually, and YOU are invited! See you October 26-28, 2012, at Assiniboia Downs. www.manitobaartexpo.ca

• **IKEA** is set to open November 28, just in time for Christmas shopping.

Livia Kurinska-Hrdlickova & Giselle Majersky

Varíme s našimi babičkami

Tradičný "metrový" koláč

Potrebuje:

- **CESTO:** 4 vajcia, 260g práškového cukru, 8 lyžíc vlažnej vody, 10 lyžíc oleja, 260g hladkej muky, 6g prášok do pečiva (sóda bikarbóna), práškové tmavé kakao
- **PLNKA:** 500ml mlieka, 2 práškové vanilkové pudinky, 1 balenie vanilkový cukor (Dr. Oetker predávajú v Safeway), 250g masla (neslane), 150g práškového cukru, rum, horká čokoláda

Postup:

4 žĺtky zmiešame spolu z práškovým cukrom, pridáme 8 lyžíc vody, 10 lyžíc oleja, muku s práškom do pečiva (sóda bikarbóna) a nakoniec sneh zo 4 bielkov. Cesto rozdelíme na dve polovice, jedno necháme biele a do druhej polovice, pridáme kakao. Cesto nalejeme do foriem (srnčí chrbát = meatloaf forma), ktoré sme

predtým vymastili olejom alebo masťou a vysypali mukou. Upečieme pri teplote 180C/360F asi 30 min, pokiaľ cesto není upečené – na kontrolu počas pečenie použijeme drevenú špajdlu (wooden cocktail stick) a picháme do cesta – ak po vytiahnutí vidíme nalepené cesto na špajdle, tak cesto nie je ešte v centre upečené.

PLNKA: uvaríme puding z mlieka a práškových pudingov, necháme vychladnúť, vymiesame si maslo z práškovým cukrom a pridáme vychladnutý puding, a nakoniec rum.

Pokrájame si koláč (aj bielu aj tmavú) na plátky a ponatierame a lepíme do kopy vedľa seba (raz biely a raz tmavý). Vrch rolády potrieme, zvrchnou plnkou a polejeme čokoládovou polevou a dáme stuhnúť. Krájame šikmo.

Traditional "meter" cake (rolade)

Ingredients:

- **DOUGH:** 4 eggs, 260g icing sugar, 8 table spoons water (room temperature), 10 table spoons vegetable oil, 260g all purpose flour, 6g baking powder, dark coca powder
- **FILLING:** 500 ml milk, 2 packages vanilla pudding instant powder, 1 vanilla sugar (Dr. Oetker sold at Safeway), 250g butter (unsalted), 150g icing sugar, rum, dark chocolate.

Process:

4 egg yolgs mix with icing sugar, add 8 table spoons of water, 10 tablespoons of oil, flour, baking powder and in the end 4 egg whites (note: egg whites to wisk separately until thick like snow). Separate the dough into two equal parts, one stays yellow and into second part add cocoa powder. Prepare two meatloaf forms, cover internally every corner and sides with little oil and then little flour. The yellow half pour into one backing form, and the cocoa dough

into the second form. Bake both in the oven at 180C/360F for approx. 30 min. Check tip-control when the dough is properly baked, use wooden cocktail stick .

FILLING: cook vanilla pudding, once the pudding is ready, cool it down. While the pudding is cooling down, mix in a separate bowl icing sugar and butter, once the pudding is cold mix it with the sugar and butter, in the end add little spoon of rum.

Once the dough is cool, cut both into equally thick slices, each slice cover with filling on both sides and stick together (one yellow following one chocolate slice), once the cake is stuck, the rest of the filling use on top and sides along the whole cake and on top use the chocolate cover which you prepare in the steam bath. Place in the cold place (fridge) for few hours to thick. Cut at an agle.

Compiled by Livia Kurinska-Hrdlickova

Príprava na tradičné Vianoce

K čaru Vianoc patrí tradičný Adventný Veniec.

Do tohoročného adventu, ktorý začne prvou Decembrovou nedeľou (2. December) zostava už len 48 dni (ak počítame od 15. Októbra do 2. Decembra 2012). Málokto z nás si však uz pamätá, ako tento dlhoročný zvyk vznikol a čo sa skrýva za touto žiarivou symbolikou.

Štyri adventné nedele pripomínajú čakanie ľudstva na prvý príchod Ježiša Krista, veriacim dávajú príležitosť pripraviť sa na slávnosť Narodenia Pána (25. 12.) a poukazujú na dôležitosť bdelého očakávania jeho druhého príchodu na konci sveta. Pri bohoslužbách sa často spomínajú okolnosti vtelenia Božieho Syna a kázanie Jána Krstiteľa zamerané na potrebu očisty duše od hriechov.

Slovo advent pochádza z latinského „adventus” a znamená príchod. Symbolom Adventu je veniec so štyrmi sviecami, ktoré sa postupne zapalujú počas štyroch adventných nediel. Horiaca svieca symbolizuje Ježiša Krista, čím viac svetla, tým je jeho príchod bližšie. Požehnaný adventný veniec sa umiestňuje v kostoloch i v domoch veriacich. Najčastejšie sú sviečky tmavomodré alebo fialové, symbolizujúce liturgické farby adventných nediel.

Adventný veniec je od nepamäti symbolom víťazstva a kráľovskej dôstojnosti. Aj Biblia hovorí o venci ako o prejave úcty, radosti a víťazstva. Adventný veniec vzdáva hold tomu, ktorý je očakávaný a ktorý zároveň prichádza ako víťaz, ako kráľ a osloboditeľ. Rozlievajúce sa svetlo z horiacich sviec vyjadruje prichádzajúceho Krista, ktorý rozptyľuje temnotu a strach, pretože on je „svetlo sveta”.

Tradícia adventného venca sa rozšírila v 19. storočí z Nemecka. Známý je príbeh o adventnom venci, ktorý vyrobil nemecký evanjelický pastor Johann Henrich

Wichern. Narodil sa v roku 1808 v Hamburgu ako najstarší syn a mal sedem súrodencov. Vyštudoval teológiu, stal sa vychovávateľom a evanjelickým pastorom, neskôr pôsobil ako učiteľ v hamburskej nedeľnej škole. Keďže túžil starať sa o chudobných ľudí, rozhodol sa zriadiť útulok pre chudobné a opustené deti. Vďaka vynaloženému úsiliu a milodarom sa mu podarilo tento plán realizovať. V útulku, ktorý nazval Drsný dom, opustené deti nielen bývali, ale sa aj priučali remeslu.

Na základe neustálych otázok týchto detí, koľko dní ešte zostáva do Vianoc, sa Johann H. Wichern rozhodol vyrobiť drevený veniec s 24 sviečkami - 19 tenšími, ktoré predstavovali všedné dni a štyrmi hrubšími sviecami symbolizujúcimi štyri adventné nedele.

Adventná predvianočná príprava sa spomína v Ríme už za pápeža Leva I. Veľkého (440-461). Iný záznam o advente pochádza z Francúzska, kde koncil v meste Macon v r. 582 nariadil, aby sa príprava na slávenie vianočných sviatkov začala od prvej nedele po sviatku sv. Martina. Adventné obdobie v tejto forme zahrnovalo šesť nediel a malo pôstno - kajúcny charakter.

Pápež Gregor I. Veľký (590-604) skrátil adventné obdobie na štyri nedele (symbolizujúce 4000 rokov čakania na Mesiáša od vyhnanja prvých rodičov z raja) a je pôvodcom adventných kázní v Bazilike Santa Maria Maggiore. Svoju definitívnu formu nadobudol advent v 8. - 9. storočí. V roku 1362 Urban V. (1362-1370), ktorý aj po svojom zvolení za pápeža žil ako benediktínsky mních, zaviedol pre advent pôstne pravidlá.

*Livia Kurinska-Hrdlickova
(spracovane z výtazkou casopisov
Zivot a Slovenka November 2011)*

Říčka Podzim / Riečka Jeseň 2012

Príspevky na Riečku Jeseň 2012

Fred Bohna	\$50.00
Dr. Anton Braško	\$80.00 inzercia
Irene Cohen	\$20.00
Anna Nemeckova	\$20.00
Viola Nohel-Staskova	\$15.00
Karol a Jarka Palička	\$10.00
Markéta Petrákova	\$20.00
Timotej Rýdži	\$25.00
Maria Valko	\$20.00
Marcela a Václav Hladík	\$20.00
Lloyd Jersak	\$10.00

Príspevky na Klub

Fred Bohna	\$50.00
Marcela a Václav Hladík	\$60.00
Timotej Rýdži	\$25.00

Pod'akovania a uznania

Touto cestou by sme sa chceli poďakovať členom CCBA výboru a všetkým dobrovoľníkom, ktorí strávia hodiny svojho času na prevádzku a zveľaďovanie klubu, pripravovanie a organizáciu podujatí.

Taktiež ďakujeme pani Anne Nemečkovej za koláč, ktorý priniesla do baru k predaju.

Vďaka za kosenie trávy, čistenie okolia a záhrady, opravy v budove o ktoré sa postarali Kazo Beňadik, Karel Bulandra, Ernie Haverda, Karol Palička a Tonda Stedronský.

Večer 23. Septembra pripravil šefkuchár Frank Ryšlavý s Evou Vankovou, Janou Venzlovou, pomocnú ruku podali Eva Stracená, Marcela Štedronská a Ernie Haverda, Jarka Chaloupkova a Gizka Majerská.

Thanks to all who come out to support and hopefully have fun at our events. Those of you who are thinking of coming, but run out of time, we understand and we hope to see you soon. We are looking forward to winter events planned with you in mind.

Oznámení a Kontakty

Planned Calendar of Events to December 31 2012

Saturday - October 27

Dinner & Movie evaluation 6 p.m.
Muzika / Music SK, Eng. subtitles
available

Sunday - December 9 at 3 p.m.

St. Mikuláš - kids
(dependent of
number of available volunteers)

Saturday - November 24

Dinner & Movie evaluation 6 p.m.
Občanský Průkaz / Identity card CZ,
Eng. subtitles available

Monday - December 31

Silvester (TBA, probably informal)

Velvyslanec České republiky v Kanadě
Karel Žebrakovský s chotí

si Vás dovoluji pozvat

na recepci u příležitosti státního svátku České republiky - Dne boje za svobodu,
která se uskuteční dne 8. listopadu 2012 od 17 do 19 hodin
na Velvyslanectví České republiky v Ottawě

Cooper Street 251
Ottawa, K2P 0G2

R.S.V.P. do 3. listopadu 2012
Tel. 613 562 3875, l. 27
Mail: rsvpczembassy@hotmail.ca

Czech-School-Glasses

continue every Thursday at 7:30 pm.

Interested? Please contact

Helena Stelšovský, e-mail: helstel@shaw.ca or call 772-7209.

Cover and back page photo with permission of Viera Jakubek

Webová adresa KČSPJ: www.czechslovakbenevolentassoc.ca

Informácie o ČSZK odbočkách združenia nájdete na adrese: www.cssk.ca

Velvyslanectvo Českej republiky v Ottawě: <http://www.czechembassy.org>

Velvyslanectvo Slovenskej republiky: <http://www.slovakembassy.com>

ČS Oznamník: <http://socs.mkolar.org/oznamW/o1.html>

AVENUE DENTAL CO.

FATHER & SON TEAM WILL REPAIR AND BRIGHTEN YOUR SMILE!

Laser Dentistry, Family Dentistry, Dentures (same day repairs), Crown and Bridge, Cosmetic Laser Dentistry - Veneers/Bonding, Teeth Whitening, Emergencies, Root Canal Treatments, etc...

Dr. Anton Brasko D.D.S.
DENTIST

Dr. Andrej Brasko B. Sc., D.M.D.
DENTIST

2027 Portage Avenue, Winnipeg, MB, R3J 0K6 p: 204-837-8559 f: 204-888-8817

Redakce:

Lucie Eliášová ve spolupráci s Joe Dobrovolný, Giselle (Gizka) Majersky, Lívia Kurinska-Hrdličková, Martina Jaterka, Vilém Kun, Karel Bulandra

Vaše příspěvky, připomínky, ohlasy, dopisy, články, recepty a návrhy jsou srdečně vítané. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky zkrátit, upravit nebo neuveřejnit. Za obsah publikovaných textů zodpovídá autor.

Czech-Slovak Benevolent Association

154 McKenzie Street, Winnipeg, MB R2W 5A2

tel.: 204-589-7483

Vaše příspěvky do podzimní Říčky můžete posílat také elektronicky na ricka.publishing@gmail.com

Nezapomeňte, že v Říčce můžete také inzerovat. Žádosti na inzerci můžete posílat elektronicky, nebo na adresu klubu. Odhad ceny po konzultaci s Gizkou Majerskou.

**Uzávěrka příspěvků
do zimního čísla je
15. Prosince 2012.**

*Want to stay warm
this winter?*

RENOFIX

For free estimate and professional work call Rad Kapsik.

Phone: 204-688-3185 Fax: 204-224-9515 or e-mail: renofix@shaw.ca

Specializing in plumbing, heating, air conditioning, gas fitting, water heaters and general home and building maintenance and repairs.